

Λήξαντος τὴν 31^η Ὀκτωβρίου τοῦ 5^{ου} ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30^η παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΑΝ

[Συνέχεια]

Ἡ κυρία δὲ Φοντερόζ ἤρξατο τότε μετὰ πολλῆς ἐπιδειξιοῦτος ἐξηγοῦσα τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τὴν ἀνάγκην, ἥτις τῇ ἐπεβάλετο ν' ἀποφασίσῃ τέλος καὶ ν' ἀποδεχθῇ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὸν προτεινόμενον αὐτῇ σύζυγον. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον ἡ ἐκκρεμότης αὕτη.

Ἄλλως τε οἱ συχνοὶ αὐτῆς περίπατοι εἰς Πενὸς ἐσχολιάζοντο.

Τὴν συνήντησαν πολλάκις μετὰ τοῦ Κορεντίνου· ἡ τοιαύτη δὲ οἰκειότης εὐλόγως ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ. Βεβαίως αὕτη οὐδεμίαν εἶχεν ὑπόνοιαν, ἔπρεπεν ὁμῶς νὰ μὴ περιφρονῇ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ μαρκησία ὠμίλησε μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ περισκέψεως.

Οἰαιδήποτε καὶ ἂν ἦσαν ἄλλως τε αἱ σκέψεις τῆς θυγατρὸς τῆς, αὕτη ὥρειλε ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀδύνατον τοῦ ὑποτάξαι τοιοῦτους σκοποὺς ἀβεβαίους καὶ ἀπραγματοποιήτους.

Οὐδέποτε ἡ μαρκησία ἀνησύχησε διὰ τὰς βλέψεις τῆς θυγατρὸς τῆς. Ἐγνώριζεν ὅτι ἄσσαν ἢ βράδιον ἡ Καικιλία θὰ ἐσκέπτετο ὀρθῶς.

Τέλος δὲ ἂν ἡ τοιαύτη τῆς θυγατρὸς τῆς ἀποτύφλωσις ἐξηκολούθει ἐπὶ πολὺ, βεβαίως ὁ εἰς Ἐλβὲν ἐνσκήψας κεραυνὸς θὰ τῇ ἦνοιγε τοὺς ὀφθαλμούς.

Δὲν ἦτο τοῦτο προειδοποίησις τῆς Προνοίας;

Ἡ Καικιλία τέλος ὑπέλαβεν:

— Εἰλικρινῶς, μῆτέρ μου, ἂν ἡ Πρόνοια, ἡ τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου μας βεβαίως, πρὸς τὸ συμφέρον σας ἔφερε τὴν συνάντησιν ἐκείνην, τοῦτο ποσὼς δὲν εἶναι δίκαιον.

Ἡ κυρία δὲ Φοντερόζ δὲν ἐταράχθη, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ὑποστηρίζουσα τὴν ἰδέαν τῆς.

Ἐσκέπτετο σπουδαίως διὰ τὸ μέλλον τῆς θυγατρὸς τῆς. Ἦτο βεβαία, ὅτι ὁ κόμης Ροζὲ δ' Ἀμβαρές, ἐν τῶν μεγαλειτέρων ὀνομάτων τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας, εἶχε τοιαῦτα προσόντα, ὥστε νὰ καταστήσῃ αὐτὴν εὐτυχῇ.

Τὰς πληροφορίας ταύτας ἔλαβεν εἰς Παρίσιους ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς.

Ὁ κόμης εἶν' ἀληθὲς εἶχε παρασυρθῇ, ὡς οἱ πλείστοι τῶν νέων τοῦ αἰῶνός μας, ὑπὸ τῶν θελημάτων τοῦ βίου.

Τὸ χαρτοπαίγνιον ἦν δι' αὐτὸν καταστρεπτικόν. Εἶχεν ἀπωλέσει μέγα μέρος τῆς περιουσίας του καὶ χρεὴ διὰ νὰ πληρώσῃ. Ἀλλ' εἰς Σαιν-Ζιλδὰς ἢ εἰς τὰς γαίας αὐτῶν ἠδύνατο τὸ νεαρὸν ζεύγος φρονίμως βιοῦν νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν καταστροφὴν, περὶ ἧς οὐδὲ νὰ σκέπτονται ἔδει.

Ἄλλως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τῆς Καικιλίας ὁ συμβολαιογράφος τῆς οἰκογενείας, ἄνθρωπος ἐντιμὸς καὶ προβλεπτικός, θὰ ἐλάμβανε τὰ δέοντα μέτρα.

Τὰ πάντα εἶχε προῖδει καὶ οὐδὲν θὰ ἀφίετο εἰς τὴν τύχην.

Ἴσως δὲ καλὸν ἦν, ὅτι ὁ κόμης πρὸ τοῦ γάμου του εἶχεν ἀποκτήσει ἀρκούσαν πείραν τοῦ βίου.

Ὅσον διὰ τὸ ἄτομον τοῦ κόμητος οὐδὲν εἶχε τις νὰ εἴπῃ.

Ἦτο κομψὸς καὶ εὐγενὴς τὴν συμπεριφορὰν ἦτο εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ ἐντιμὸς.

Ἐπόμενον ἦν λοιπὸν νὰ προσπαθῇσιν πάσῃ δυνάμει, ὅπως ἡ προσφιλὴς αὐτῇ Καικιλία ὑποκύβει ὑπέκουσα τῷ ὀρθῷ λόγῳ.

Ὁ πατὴρ τοῦ κόμητος ἦτο καὶ οὗτος τύπος τιμιότητος. Εἶχε γνωρίσει αὐτὸν καὶ ἐκτιμῆσει τὴν ἀξίαν του. Ἡ μήτηρ του ἐπίσης ἦτο ὑπέροχος, ἀγία γυνή!

Ἀμα ὡς ἡ μαρκησία ἐτελείωσε τὸν λόγον αὐτῆς, ἡ Καικιλία ἠρώτησεν αὐτὴν:

— Ἄν ἐδεχόμην τὸν σύζυγον αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς σας, μῆτέρ μου, χωρὶς νὰ το σκεφθῶ, μοὶ ἐγγυᾶσθε ὅτι θὰ ἦμαι εὐτυχῆς;

— Ἡ εὐτυχία, τέκνον μου, δὲν εἶναι τοῦ κόσμου τούτου, εἶπεν ἡ μαρκησία.

— Ἀλλὰ τέλος ἡμειυτυχίαν; Ἡσυχίαν ὁμοίαν ταύτης, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα σας; Ἀπλῆν ἐλευθερίαν νὰ πηγαίνω ὅπου θέλω, νὰ πράττω περὶ ἐμὲ τὸ καλὸν καὶ νὰ φαίνομαι καλὴ καὶ πρόθυμος εἰς τὰς πτωχάς;

— Ὁ κόμης εἶναι πολὺ εὐγενής, ὥστε δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὰς νομίμους αὐτὰς ἐπιθυμίας σου. Σοὶ τὸ ἐγγυώμαι.

— Θὰ δύναμαι νὰ διαμείνω ὅπου μοὶ ἀρέσκει, εἰς Σαιν-Ζιλδὰς ἂν θελήσω καὶ νὰ κρατήσω καὶ ὑπηρετίας τῆς ἐκλογῆς μου;

— Βεβαίως· ἀλλὰ πρὸς τί αἱ ἐρωτήσεις αὗται;

— Διότι, εἶπε διὰ τρεμούσης φωνῆς ἡ νεᾶνις τείνουσα τὴν χεῖρα πρὸς τὴν μητέρα τῆς, φοβοῦμαι τὸ μέλλον· διότι, μῆ-

τέρ μου, ὁ γάμος μὲ τρομάζει· διότι ἡ καρδιά μου ἀπωθεῖ τὸν σύζυγον, τὸν ὁποῖον μοὶ προτείνετε· διότι ἔχω κακὰς προαισθήσεις· διότι διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἤθελα ν' ἀγαπήσω τὸν κόμητα καὶ δὲν δύναμαι. Ὅχι, δὲν δύναμαι.

— Ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων. Ὅταν ἐνυμφεῖσθαι τὸν μαρκησίον δὲ Φοντερόζ, τὸν πατέρα σου, δὲν ἠσθάνομην ἔρωτα δι' αὐτόν. Ἡ ἐνωσίς μας ὑπῆρξεν εὐτυχῆς. Οἱ μεγάλοι ἔρωτες ὑπάρχουσι μόνον εἰς τὰ μυθιστορήματα καὶ ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν νεανίδων. Οὗτοι συνεπάγονται καταστροφάς. Καικιλία, κόρη μου, πιστεύσον τὴν μητέρα σου. Ἄν ἡ καρδιά σου εἶναι ἐλευθερά μὴ διστάζεις. Γνωρίζω τὸν κόμητα. Αἱ ὁμολογίαι του εἰσὶν ἀληθεῖς. Ἡ περιουσία του κινδυνεύει· σὺ θὰ τὴν ἐπανορθώσῃς. Θὰ σοὶ ὀφείλῃ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην. Τὸ ὄνομα του εἶναι ἀκηλίδωτον. Τὸ παρελθόν του εἶναι ἄμεμπτον.

Ἐπλησίασεν ἐτι μᾶλλον πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς.

— Ἀλλὰ σοὶ εἶπα, ἂν ἡ καρδιά σου ἦναι ἐλευθερά, ἐπανελάθειν ἀσπαζομένη τὴν χρυσοειδῆ κόμην τῆς Καικιλίας. Εἶναι;

— Ναί, εἶπε σταθερῶς ἡ νεᾶνις. Ἐν τούτοις δὲν σᾶς τὸ ἀποκρύπτω. Εἶχον ἰδέαν τινὰ χιμαιρικὴν. Ἡλπίζα, ὅτι θὰ ἐνώσω δύο οἰκογενείας ἐχθράς. Ἦθελα νὰ ἐπανορθώσω αὐτοὺς τοὺς Κερανδάλ, τῶν ὁποίων τὸ ἔνδοξον ὄνομα μοὶ ἐφαίνετο ἐπίσης ἀκηλίδωτον. Ἀπέβλεπα εἰς τὸν Κορεντίνον· διατί νὰ σᾶς τὸ κρύψω; Εἶναι τύπος ἀληθοῦς εὐγενοῦς. Τί θέλετε, μῆτέρ μου, εἶναι τόσον διαφορετικὸς τῶν περιστοιχούντων ἡμᾶς, ὥστε μοὶ ἐνεποίησεν αἰσθῆσιν ἡ ἀξιοπρεπὴς καὶ ὑπερήφανος συμπεριφορὰ του. Μὴ φοβῆσθε τίποτε! Αἱ ἀποκαλύψεις τῆς Μαριάννας καὶ αἱ ἰδικαί σας μὲ ἔκαμαν νὰ ὀπισθοδρομήσω. Τετέλεσται. Δὲν πρέπει νὰ τον ἀγαπῶ. Μόνον νὰ τοὺς πλουτίσωμεν δυνάμεθα. Μοὶ τὸ ὑπέσχθητε.

Καὶ λαμβάνουσα τὴν χεῖρα τῆς μαρκησίας:

— Τὸ θέλετε, δὲν ἔχει οὕτως;

— Βεβαίως. Ἄλλως τε εἶσαι ἐλευθερά νὰ πράξῃς ὅ,τι θέλεις καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς μου.

— Ναί, ἀκόμη ἐλευθερά. Θὰ ἦναι ἡ τελευταία πράξις τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν θέλετε νὰ θυσιάσω.

Μειδίαμα θριάμβου ἀδιόρατον, διέστειλε τὰ χεῖλη τῆς μαρκησίας.

— Ἀλλ' οὐδὲν ἀπαραιτῶ, τέκνον μου, ὑπέλαβεν. Ἐκπληρῶ τὸ καθηκόν μου ὡς μήτηρ. Σὲ συμβουλεύω. Σὺ θὰ ἀποφασίσῃς. Ἀπαγε τοῦ νὰ σὲ ἐξαναγκάσω.

— Ναί, ὁ γάμος αὐτὸς σᾶς ἀρέσκει.

— Τὸ ὁμολογῶ. Τοῦτο ὁμῶς δὲν εἶναι λόγος νὰ σὲ ἀναγκάσω νὰ πράξῃς ὅ,τι θέλω.

Ἡ Καικιλία ἐκάλυψε διὰ τῶν χειρῶν τὸ πρόσωπον.

Δάκρυα ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς.

Ἡ φίλη τῆς Βέρθα τὴν αὐτὴν τῇ εἶχε